

**Nr. 1-
2026**

SÖRMLÄNSKA IDROTTSMINNEN

Kallelse till årsmötet

IdrottsPorträttet: Simstjärnan som blev facklig skolbas

Kjell Larsson – ishockey för hela slanten

Besök på Riksidrottsmuseet och träff med Anna Iwarsson, RFs ordförande

Gunilla från Nyköping världens första kvinnliga förbundskapten

Föreläsning om Vingåkers Volleybollklubb

Bobban i Världslaget – men bara Ulla-Britt har SM-guld

Kristjan Andrésson – från HK Eskil Pojkar -81 till **Rhein-Neckar Löwen**

Medlemsblad för: Sörmlands IdrottsHistoriska Sällskap

Vill du bli medlem i Sörmlands IdrottsHistoriska Sällskap?

Enklast blir du det genom att mejla in dina uppgifter, namn, adress, mejladress och telefonnummer till info@sormlandsihs.com. Årsavgiften är 100 kr och den betalas in i början av året till bg 676-0607 eller swish 123 414 0299. Som medlem blir du inbjuden att vara med vid föreläsningar och resor som vi anordnar till olika idrottsevenemang.

Sörmlands Idrottshistoriska Sällskap – SIHS kallar till årsmöte

Tid: Tisdag 17 mars kl. 14.00 Plats: Vilsta Sporthotell i Eskilstuna

Vi inleder med kaffe och smörgås, därefter börjar årsmötet

Gäst är förre förbundskaptenen Peter Gerhardsson som kommer att prata fotboll och kanske med en feminin touch. Föreläsningen startar kl. 16

Vill du se årsmöteshandlingarna kan du mejla in till oss info@sormlandsihs.com eller kontakta ordförande Sven-Erik Ålund 070-8874376 så ska du få tillgång till dem. Det är bokslut, verksamhetsrapporten och valberedningens förslag till ny styrelse.

Anmälan om deltagande till info@sormlandsihs.com eller Kenneth Alsterklev 070-4995954 senast 10 mars.

VÄLKOMMEN!

IdrottsPorträttet

Cecilia Rahbek

19640426

Simstjärnan som blev facklig skolbas

Under några intensiva år under andra halvan av 1970-talet var Cecilia Rahbek en av Sörmlands bästa simmare.

”Det var intensiva år med tretton träningspass i veckan. Det var endast på onsdagsmorgnarna som vi inte tränade...”

Tränaren, polske Ricky Jablonsky, var välutbildad från sitt hemland. Rickys paroll var mängdträning kombinerad med teknik. ”Det gav resultat”, berömmar hon.

Snabbvatten. Det gäller att ha sina knep om det både ska gå fort i simbassängen och samtidigt både nå uppmärksamhet och ha roligt med gänget

En dunk märkt ESS:ka Snabbvatten hjälper mycket.

”Vi hade ett framgångsrikt gäng och framför allt hade vi roligt, berättar hon.

Det var vid distriktsmästerskapet 1978 som snabbvattnet kom till nytta. Inför varje lopp följde någon lagkamrat med den som skulle simma fram till startpallen. Framför startpallen hölls en skvätt snabbvatten.

”Eskilstuna Simsällskap hade ett fantastiskt DM, så andra skojade och sa att även de ville ha lite av vårt magiska vatten.

"Mina minnen från de här åren var undanträngda tills Sörmlands idrottshistoriska sällskap knackade på dörren. Men så kul att hitta alla medaljer och en pärm med tidningsurklipp.

"Men be mig inte berätta hur många medaljer det blev. Detta är sant, jag räknade inte medaljer. Dem lade jag i en liten låda. Istället noterade om jag kunde sätta personliga rekord.

På bordet ligger dock ett stort antal medaljer från olika tävlingar och av olika valörer. Störst framgångar nådde Cecilia i fjärilsim, men hon var nästan lika bra i frisim och ryggsim.

Gymnasiet och lärarhögskolan. Cecilias simkarriär blev inte så lång, Redan när hon kom in på gymnasiet 1980 trappade hon ner. Efter gymnasiet fortsatte hon på Lärarhögskolan i Karlstad.

Cecilia arbetade som lågstadielärare, men det fackliga arbetet tog över. Sedan 2010 är hon fackordförande i Eskilstuna. Först för Lärarförbundet, när det fanns två lärarförbund.

Nu finns bara ett förbund, Sveriges Lärare, vilket hon alltså företräder på lokal nivå.

"Fackligt är det lätt att prata om skolan med både politiker och tjänstemän. Därmed inte sagt att vi får allt vi vill. Det är brist på resurser och alla vill ha mera.

Familjen består av maken Jesper Nöhr, som i sin aktiva tid var framstående i gångsport hemma i Danmark? I Eskilstuna finns både barn och barnbarn.

Text och foto: Roger Stark

SIHS program för våren 2026

17 mars kl. 16.00	Peter Gerhardsson – f.d. förbundskapten
April	Mille Johansson, rallyförare från Katrineholm
Maj	Fd. volleybollspelaren Peter Tholse

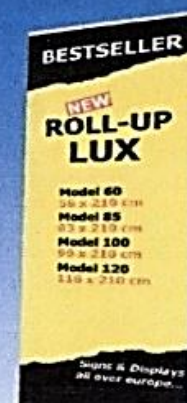
Din trycksaksleverantör för alla behov av TRYCK och REKLAM

Kontorstrycksaker • Broschyrer • Foldrar • Blad
Reklamtryck • Mappar • Pärmar • Böcker
Storformat • Spiralbindning
Vigselprogram och mycket mer

www.linderothstryckeri.se

 linderoth
tryckeri

115 år
I idrottens tjänst

Kjell Larsson – hockey för hela slanten

Kjell Larsson är känd som "Lill-Bagarn" i Nyköping beroende på att hans far var bagare och på den tiden Kjell växte upp, då hade många ett smeknamn, som sedan hängde med i många år. När Kjell kom till Super-Bowllokalen i Nyköping för att föreläsa om vad han varit med om inom hockeyn så varnade han för att rösten kanske inte skulle hålla hela tiden.

Men efter en hostande inledning så var han som en gammal SAAB, det knarrade lite i början men så småningom så var det väloljat och det märktes inte av något röstproblem. Planen var att SIHS Leif Johansson skulle underlätta genom att ställa frågor men han fick inte en syl i vädret, det var Kjell för hela slanten.

Kjell är född i Nyköping 1946 och föräldrarna Gösta och Elvy drev residentsstadens mycket omtyckta 'Göstas konditori'. Kjell hade en farbror som hette Erik Larsson, välkänd av alla samtida Nyköpingsbor. Han var nämligen en mycket framgångsrik ledare och 'pamp' inom Södermanlands Fotbollsforbund. För Kjell och hans syskon, bröderna Bengt och Sven samt syster Eva har idrotten alltid spelat en framträdande roll. Idrottsgenerna har alltid funnits där.

Caj Hjelm, välkänd idrottsledare i Nyköping och en mycket god vän till Kjell, tipsade om den utbildning han själv gick på, nämligen GIH (Gymnastik -och Idrottshögskolan). Genom Hockeyförbundet fick Kjell sedan vetskap om Idrottslärlarlinjen på GIH, vilket ledde till en GIH-examen och hans första jobb i Nyköping som idrottslärare.

Det blev dock bara 2 år i skolans värld innan jobbet som utbildningschef på Ishockeyförbundet tog vid. Kjells första uppgift på förbundet var att genomföra så att utbildningen av ledare och spelare var den samma i hela landet från Kiruna till Ystad. I de så kallade 'gula pärmarna' som Kjell utarbetade och som spreds till alla distrikt, fanns all information, råd och tips man behövde för att lära ut den 'Svenska Stilen.'

1970 kom Kjell i kontakt med den legendariske förbundskaptenen Arne Strömberg. Tillsammans med en tränar- kollega vid namn Verner Persson fick de av honom i uppdrag att på nära håll följa Sovjets landslag i samband med Ishockey VM i Stockholm. Det första de blev imponerade av var den detaljrika statistik som Sovjets välkände tränare Anatoly Tarasov förde över varje spelare och femma. Inget lämnades där åt slumpen. Det var mycket lärorikt att få ta del av hans arbetsmetodik. Inte sällan hände det också att vi efter avslutade träningspass samlades på Tarasovs rum och då bjöds det friskt på korv och rysk vodka. Kjell var försiktig med alkoholen men inte Tarasov och Persson, vilket Tarasov snabbt noterade och fällde kommentaren "att Kjell inte skulle ha någon framtid som hockeytränare. Han kunde ju inte ens svepa ett glas vodka. Då har man inte tillräckliga tränaregenskaper."

Arbetet på förbundet var omväxlande och av skiftande karaktär. Bl.a. att utbilda kommande GIH elever i ämnet ishockey och ledarskap. Några av dessa elever var Hans "Virus" Lindberg, Anders Hedberg, Anders Kallur, Tommy Bergman, Pär Märts, Per Bäckman med flera som alla idag är välkända profiler inom svensk ishockey. Utbildningens målsättning var att ge eleverna en gedigen hockeykunskap att ta med sig i kommande ledarskapsroller.

På Kjell Svenssons tid som förbundskapten 1973-74 var Kjell Larsson med och filmade alla landslagsträningar. Ett bra hjälpmedel att kunna visa spelarna hur de rörde sig på isen och vad de kunde bli bättre på. Slarv och fusk på övningarna fick till följd att framför allt det defensiva spelet blev lidande. Det ville Kjell Svensson göra bot på. Videoinspelningarna blev ett bra hjälpmedel att höja träningsmoralen och på ett effektivt sätt träna bort svagheterna. Ett hjälpmedel som numera används i alla klubbar och på alla nivåer. Efter Kjell Svensson som förbundskapten kom Ronald "Sura-Pelle" Pettersson 1974 - 1976 och även med honom Kjell som assisterande. De åren fick Kjell mer ansvar, speciellt beträffande upplägget, planeringen och genomförandet av isträningarna då "Sura-Pelle" koncentrerade sig på lagsammansättning, taktiska detaljer och forma taktiken i matcherna. Att "Sura-Pelle" var stor som spelare och en mycket omtyckt ledare, påminns vi om än idag. Varje år spelas en golftävling i Surahammar i "Sura-Pelles minne". Det är en mycket uppskattad tävling som fortfarande spelas i hans namn trots att han avled 2010.

1976 tog Hans "Virus" Lindberg över som förbundskapten och Kjell blev kvar som assisterande. Det året spelades den första Canada Cup-turneringen. Det var under Börje Salming's storhetstid i NHL-rinkarna. Hyllningen av Börje Salming i matchen mot USA i Maple Leaf Gardens i Toronto var bland det mäktigaste Kjell fått uppleva i ishockeysammanhang. Applåder som aldrig ville ta slut. Börje svarade dessutom med att göra det första målet i matchen, när han gav Sverige ledningen med 1 - 0 efter knappa 7 minuter av den första perioden. Sverige placerade sig som fyra, efter att ha förlorat en avgörande match mot Finland.

På den här tiden försökte kanadensare och amerikanare skrämman sina motståndare genom att spela väldigt fullt och brutalt. Inför Canada Cup-turneringen, visade Börje Salming en hel del knep hur man i man mot man-situationer bäst skulle försvara sig. Respekten för Börje Salming gick inte att ta miste på. Bobby Hull, var i första hand en fantastisk målskytt, men också gillade att fullfölja sina tacklingar. I matchen mot Sverige delade han ut en brutal tackling, en riktig överkörning. Pucken hamnade bredvid Börje, som reagerade med att avlossa ett slagskott mot kanadensiska bålet. Pucken seglade precis över huvudena på de kanadensiska spelarna. Avsiktligt eller inte, blev det en markering och matchen ändrade helt karaktär.

1977 överraskade Sverige med att ta silver när Hockey-VM spelades i Wien. Roland Eriksson blev tremålskytt i semifinalen och Göran Högosta storspelade i det svenska målet. Sverige vann sensationellt båda matcherna mot Sovjetunionen i en och samma VM-turnering (5 - 1 resp. 3 - 1) trots att den välmeriterade Vladislav Tretjak vaktade det sovjetiska målet.

OS 1984 spelades i Sarajevo. Förbundskapten då var Anders "Ankan" Parmström och ännu en gång med Kjell Larsson som assisterande. Sovjetunionen dominerade och vann guldmedan Tre Kronor fick nöja sig med bronsmedaljen. För att utveckla och förbereda potentiella Tre Kronor spelare skapades ett B-landslag som kallades Vikingarna. Det laget under ledning av Kjell, fick åka till USA för att lära det transatlantiska och fysiska spelet och för att helt enkelt tuffa till sig. I det Vikingalaget fanns en Djurgårdsback vid namn Eriksson, en av få hårdföra svenska spelare på den tiden. I en av dessa matcher råkade han tackla en av de värsta busarna, med följd att amerikanen fick bäras ut på bår. Det imponerade stort på amerikanerna. "Honom ska vi ha!" och sedermera signerade Eriksson ett NHL kontrakt.

Västerås IK tränade Kjell i omgångar mellan 1978 - 1984. VIK var då mycket nära att ta steget upp till Elitserien, men förlorade med 2 - 1 i en avgörande match mot Luleå. 1985 blev Södertälje Svenska Mästare och nästkommande säsong skulle Kjell vara lagets tränare. Det blev ett SM-silver efter en skakig inledning. Spelet analyserades och vissa ändringar gjordes. Till slut blev det SM-final mot Färjestad som slutade med en uddamålsförlust i den femte och avgörande matchen på neutral plan i Karlskoga.

Efter SM-finalen fick Kjell ett samtal från Frankrike. Blev erbjuden att bli deras förbundskapten. Tackade ja direkt och hade inga svårigheter att övertala hustrun Monica till en flytt söderut. Det var en annorlunda miljö att komma till, vanligt förekommande var t. ex. att man drack vin till maten och rökte cigarrer efter matcher och träningar. Ett problem som Kjell löste genom hårda och välplanerade träningar, samt många samtal om gemensamma målsättningar och vikten av samarbete. Fransmännen var förvånansvärt duktiga på skridsko och med klubba, men hade svårigheter med det taktiska spelet. Första året i Frankrike var jobbigt med många förluster, men redan andra året började man vinna matcher. De lärde sig Kjells spelidé och vid OS i Albertville 1992 blev succé-året då Frankrike gick hela vägen till kvartsfinalspel. Efter den framgången fick Kjell till och med ett tackbrev från Frankrikes president Jacques Chirac. Kjell blev väldigt uppvaktad av i stort sett alla i Frankrike intresserade av idrott.

Den första tiden i Frankrike bodde familjen i Megeve, en liten alpby nära Chamonix och barnen gick i fransk skola. Så småningom flyttade familjen till Paris och då blev det internationella skolor för barnen. Hustrun Monica fick arbete som lärare på Svenska Skolan i Paris, så det blev en uppskattad tillvaro för hela familjen.

Efter sejouren i Frankrike, blev det en kortare period som tränare i Schweiz i Fribourg. I laget fanns det ryska spelare som kunde berätta om deras tid i Sovjetunionen. Vissa saker var väldigt skrämmande då de berättade att det på deras platser i omklädningsrummet låg förberett tabletter som de beordrades att äta. Ingen visste vad de innehöll, men dopade spelare var vanligt förekommande på den tiden. Slava Bykov, en av de allra bästa Sovjetspelarna på sin tid, var en av Kjells

spelare i Fribourg. Vid ett tillfälle åkte Kjell med Bykov till Moskva för att signera en ny Sovjetisk spelare till Fribourg. De blev väl mottagna, såg en match, valde ut och signerade en spelare. På väg tillbaka till Schweiz, uppstod ett oväntat problem. Bykov, trots alla sina OS-och VM medaljer, nekades av någon okänd anledning att få lämna landet. Trots giltigt pass och utan förklaring blev han kvar på flygplatsen. Hur som helst några dagar senare var Bykov tillbaka i Fribourg som om ingenting hade hänt.

Nyköpingssonen och ishockeyspelaren Anders Steen är mest känd för sina framgångsrika år i Färjestad. Efter spelarkarriären jobbade också Anders som NHL-scout i många år. Mycket tack vare Anders fick Kjell jobbet som Europachef för NHL-laget Columbus Blue Jackets scoutingverksamhet. Det var ett annorlunda men spännande jobb med många resor fram och tillbaka över atlanten. Till sin hjälp anställdes en ryss, en tjeck och en finländsk scout. Det gällde att ha koll på alla talangfulla 18 åringar i hela Europa. Inom 24 timmar skulle man ha lämnat rapport om matchen man sett och vilka spelare som stack ut. Ett krävande men otroligt stimulerande jobb. Kjell deltog också på möten i Columbus när NHL- traderklubbarna emellan skulle behandlas.

Vid ett tillfälle diskuterades i Columbus att byta till sig Dick Tärnström, gamle AIK-spelaren, men som då spelade för Edmonton Oilers. Dick är släkt med Kjell, så där avstod han från att vara med när beslutet fattades. Trots Kanadas dominans som ishockeynation, har de alltid varit nyfikna på vad Sverige gör för att lyckas få fram så många duktiga NHL spelare. Vid ett antal tillfällen har Kjell deltagit på kanadensiska tränarsymposium och föreläst om den 'Svenska Stilen'.

Joakim Lindström som i alla år varit en fantastisk spelare i Skellefteå AIK, är en av Kjells absoluta favoritspelare, trots att han aldrig riktigt lyckades etablera sig i NHL. En superkille rakt igenom och som Kjell draftade till Columbus Blue Jackets. På senare tid har Kjell vid tillfällen hjälpt AIK Hockey. Anders Gozzi spelade många år i AIK och blev senare klubbens sportchef. Under hans tid som sportchef hjälpte Kjell Gozzi att scouta och utveckla spelare. Kjell tycker att en av de allra bästa målvakterna under hans tid i Tre Kronor, var Göran Högosta. Hans fantastiska VM turnering i Wien -77, var någonting alldeles extra. Beträffande målvakter är Kjell både glad och stolt över att han fick igenom att målvakterna under matcherna får ha sina vattenflaskor placerade på målburen. Tidigare var det förbjudet vilket hade till följd att de under en match kunde tappa så många kilo att det ledde till nedsatt koncentrationsförmåga. Det var en påtaglig risk för allvarliga skador speciellt i slutet av matcherna, vilket Kjell kunde bevisa med sina försöksstudier på GIH. Idag är det en självklarhet att målvakterna har tillgång till sina vattenflaskor under hela matcherna.

// Kenneth Alsterklev / Kjell Larsson

Du som har en mejladress men får information via postlådan kan gärna skicka in din mejladress. Då kommer vi att skicka inbjudningar till föreläsningar och dylikt den vägen. Enklare och billigare.

Sörmland

SIHS gjorde en utflykt till Riksdrottsmuseet och träffade RF's ordförande

Idrottsnördar från Sörmlands Idrottshistoriska Sällskap **besökte** 14:e oktober Riksidrottsmuseet i Stockholm. I besöket ingick också en föreläsning av Anna Iwarsson som är Riksidrottsförbundets ordförande.

Vid ankomsten fanns det först tid till att ströva runt på museet och se föremål som använts inom idrotten under hela 1900-talet fram tills idag.

Man kunde också se en film med idrottshistoriska händelser. OS-guldmedaljören på skridsko, Tomas Gustafson, var bland annat med. Speaker på filmen var Lars-Gunnar Björklund och alla var eniga om att han var något speciellt när han var inblandad i TV-sporten

Sedan tog RF-ordförande Anna Iwarsson över. Hon var vice ordförande under de två tidigare ordförandena, Karl-Erik Nilsson och Björn Eriksson. Hon har varit med i styrelsen i 10 år. När Karl-Erik Nilsson lämnade uppdraget under pågående mandatperiod 2023 tillträdde Anna Iwarsson eftersom hon var vice ordförande. På följande ordinarie stämma omvaldes hon som ordförande.

Hon berättade att hon tillbringar mycket tid med Sisu och är också en del på Bosön som är Riksidrottsförbundets Utvecklingscenter.

Själv har hon varit verksam inom tennis och alpint. Tennis troligen beroende på att hon kommer från Södertälje precis som en riktig kändis inom sporten, Björn Borg. Som den fixstjärna han var så drog han mycket ungdomar till tennisplanen och kanske speciellt de som växte upp i staden där han själv vuxit upp. Det var mycket bollande mot garageportar där.

Den kanske viktigaste frågan just nu är "Vart är vi på väg?". Det kan ju tyckas vara ungefär som ett populärt TV-program men det här är lite allvarigare. Det finns många saker som måste gås igenom på ett seriöst sätt och fattas beslut om som för idrotten vidare och inte bara fokuserar på ekonomi. När vi besökte Riksdrottsmuseet var det aktuellt med ett eventuellt byte av förbundskapten i fotboll. Sverige har aldrig tidigare sparkat en förbundskapten i fotboll och det här var mitt i kvalet som kraven om John Dahl Thomassons avgång luftades och det blir ju med automatik en fråga för ansvariga inom idrotten.

Nu arbetar man med att sätta upp riktlinjer för idrotten fram mot 2035. Målet är man ska ha "Världens bästa idrott". Det kan tycka vara en utopi men ska man satsa måste man sätta upp ordentliga mål och det finns ju idrotter där Sverige är med bland de världsledande länderna. Man ska också arbeta för att skapa möjligheter för alla att vara med och dessutom ska riktlinjerna vara sådana att man har ett hållbart tänk på alla sätt. De riktlinjer som finns är också sådana att förhoppningen är att det ska kunna skapa ett bättre samhälle. Målet som sagt är att man nått dit man önskar 2035.

Idrottsrörelsen har 3,3 miljoner medlemmar och anslutna är ca 19,000 föreningar. Det krävs mycket folk som är engagerade och man sysselsätter ca 880.000 ledare. Representerade är 250 idrottsgrenar fördelade på 72 specialförbund. 90% av invånarna har någon gång varit med i en idrottsförening och bland 13 – 20-åringar har 52% varit medlemmar i en idrottsförening.

Sverige och Norden arbetar med en egen ideell modell där många engagerar sig i föreningar utan att ha ekonomisk ersättning för den tid och det arbete man lägger ned. Tillväxten inom idrotten är positiv och man omsätter 3% av BNP vilket är lika mycket som detaljhandeln omsätter. Kostnaden totalt för idrotten är större än BNP-siffrorna. Bland annat är hästsport och ishockey sporter som är väldigt dyra för utövarna.

Att politik och idrott inte hör ihop har man ju hört väldigt länge men politiken gör ändå en del som förhoppningsvis kan påverka idrotten positivt. Fritidskorten som är för scouter, kultur och idrott är det avsatt 800 miljoner till och det ska skötas via Försäkringskassan och målet är att få fler ungdomar att engagera sig i idrotten. Det här är en sak som man arbetat fram tillsammans med politiken.

Inom skolan vill man också satsa på rörelse och få skolan att strukturera upp en satsning på skolidrott. Man ska försöka få till en pepparsatsning tillsammans med kommunerna och resultatet hoppas man blir fler barn och unga inom idrottsrörelsen. Här har man ett litet problem och det är att om inte rektor och övrig skolpersonal är intresserad så blir det inte någon bra skolidrott.

I Västerås har man 800 barn i kö till gymnastik, så intresset hos ungdomarna finns men det finns inte alltid resurser att ta hand om alla intresserade. Till Riksidrottsgymnasiet är finansiering alldeles för dålig för att man ska kunna hantera alla.

Man kommer också att arbeta med att de olika sporterna ska komplettera varandra och inte konkurrera ut varandra. En led i det är att man vill bilda ett stort nytt ungdomsråd så att det blir rätt input och inte bara skrivbordsprodukter som kommer fram när det gäller ungdomsfrågor.

Ett problem som blir mer och mer aktuellt är förhållandet Polis – Publik. Tidigare har det ju mest varit koncentrerat till fotbollen men det börjar även dyka upp inom andra idrotter vilket man måste jobba bort på något sätt.

Det är ju snart val till Riksdagen i Sverige och inför det vill man belysa en hel del:

Idrott bygger ett starkare Sverige. Önskemålet för att kunna jobba aktivt för det är ökade anslag med en miljard.

Barn och unga ska vara i rörelse – inte stå i kö.

Man önskar 600 miljoner för att kunna utveckla befintliga lokaler som finns för idrotten.

Idrottsrörelsen ska arbeta för att ge framtidstro. 350 föreningar med 40 idrottsgrenar är inom de s.k. utsatta områdena. Här hoppas man att man ska få 250 miljoner som kan komma de områdena till gagn.

Förbundet vill också arbeta för att stärka elitidrotten. Bland annat genom ett Elitidrottsstipendium som ska fungera på samma sätt som inom kulturen att utövarna får en grundplåt ekonomiskt som gör att man kan klara sig utan att vara tvungen att arbeta tider som man skulle kunna studera och träna på. Till det vill man ha 0.5 miljarder för 2026 – 2027.

Oppositionen i Sverige är positiva till en ökning av anslagen men tyvärr vill man också ha en neddragning på verksamheten för 65+are.

Det finns också ett samarbete mellan Försvarsmakten och Riksidrottsförbundet. Där pratar man om att kunna införa idrottsvärnplikt. I första hand gäller det skidor, skidskytte och alpint.

Hon imponerade stort på Sörmlands Idrottshistoriska Sällskaps medlemmar.

Text och foto: Kenneth Alsterklev

Gunilla från Nyköping världens första kvinnliga förbundskapten

Lagkamraten Ann Jansson har gjort en sammanställning av vad Gunilla Pajkull åstadkommit.

"Det var ingen som trodde att det var jag, en kvinna, som var förbundskapten. Jag var ju den första kvinnan i världen som var förbundskapten för ett landslag i fotboll. Jag fick den rollen 1988.

Kanske var det inte så underligt att andra internationella ledarna missbedömde situationen. Frågan ställdes på sin spets när det svenska damlandslaget i fotboll spelade VM i Kina 1991. Andra internationella ledare vände sig till Hasse Karlsson.

"Men Hasse var biträdande förbundskapten. Han hänvisade till mig. Så berättar Gunilla Pajkull så här 35 år senare.

För övrigt tog Sverige brons i världsmästerskapet 1991.

Pionjären Gunilla var väl meriterad för uppgiften. Man kan se en rak linje i utvecklingen från barndomstiden. Hon hade varit aktiv i olika friidrottsgrenar och spelat fotboll med jämgamla killar under uppväxtåren i Nyköping.

Efter studenten flyttade hon till Stockholm och utbildade sig till gymnastikdirektör på det som på den tiden hette GCI. Dessutom gick hon på universitetet och läste franska.

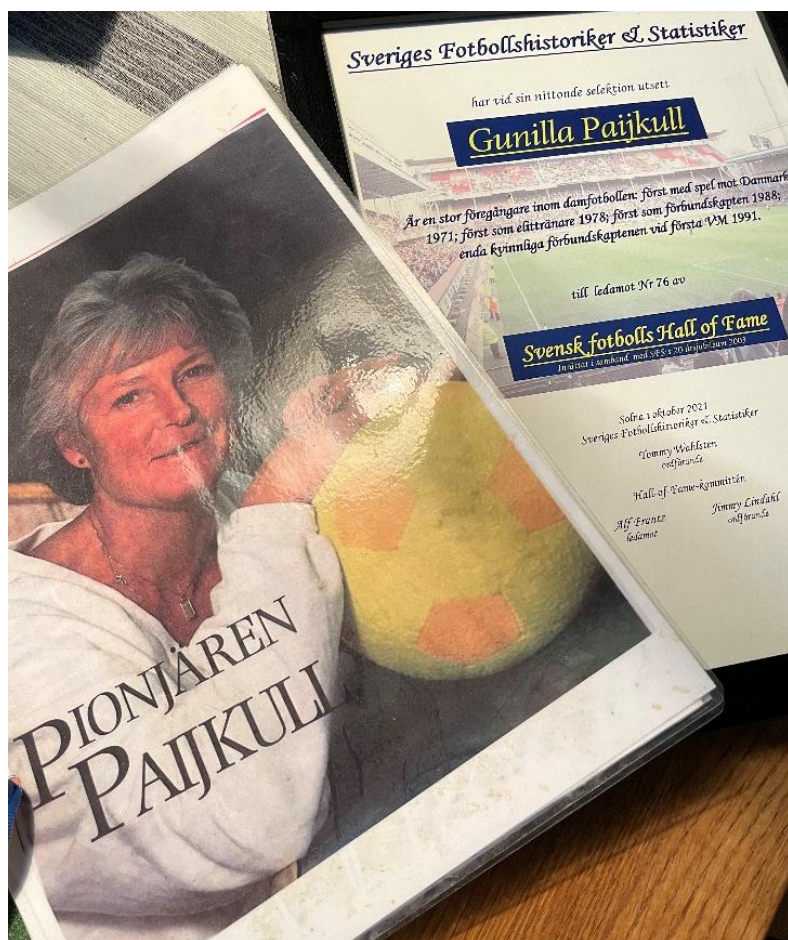
Såklart sökte hon sig till aktiv idrott när hon flyttat till Stockholm. Allra först blev det handboll med Tyresö. "Som uppvärmning till handbollsträningen spelade vi ofta fotboll. Det var med fotbollen jag trivdes bäst. Tyresö hade fotbollssektion och där fick Gunilla en plats på mittfältet. Ett steg uppåt i karriären var det när hon bytte till AIK. När den tränare hon hade i AIK lämnade damlaget för att ta sig an ett lag med grabbar blev Gunilla besviken. I det läget var det Hammarby som hägrade.

Fast på den tiden hade AIK, Djurgården och Hammarby en pakt som förbjöd, såväl manliga som kvinnliga spelare, att byta klubb inom föreningarnas fastlagda överenskommelse. Det blev förhandlingar. Och Gunilla tilläts byta klubb.

Därefter blev hon Hammarby trogen under den aktiva tiden.

Ordförande för Hammarby. Det var 1971 som hon fick dra på sig Hammarbys gröna fotbollsdräkt för första gången. Även den blågula svenska tröjan kom på. Det handlade om inofficiell landskamp mot Danmark. "Mittfältare förblev min position på planen, säger hon som om det var den självklaraste saken i världen.

Det var på 1970-talet som hon stegvis blev mera tränare och instruktör än spelare. 1978 utsågs hon till huvudtränare för Hammarbys damlag. Gunilla fortsatte att förkovra sig som instruktör. Pajkull var första kvinna att utbilda sig på högsta nivå som fotbollstränare i Sverige och var också den första kvinnliga FIFA-instruktören.

Den tidigare lagkamraten i Hammarby, Ann Jansson, har gjort en sammanställning av Gunillas idrottsliv. Där står det att hon även varit ordförande för Hammarby IF.

Kamraten Ann Jansson har gjort en speciell sammanställning av Gunilla Pajkulls fotbollsliv. Den sammanställningen, plus diplommet om Svensk fotbolls Hall of Fame, fick bli "rekvistia" för dagens reportage.

"Ja, hon har skrivit det. Det var under en kort överensgångsperiod, inget jag fäst någon vikt vid, säger hon och vill fortsätta med annat om sitt idrottsliv. Invald i svensk fotbolls Hall of Fame. Det tål att upprepas att Gunilla Pajkull blev världens första kvinnliga förbundskapten för ett fotbollslandslag. Som instruktör reste hon runt bland svenska klubbar.

"Jag var ju förstås uppmärksam här hemma i Sverige, men fick även några utlandsuppdrag som instruktör, bland annat i Tyskland. Men rik på sin fotboll blev hon inte.

"På den tiden var inte uppdragen som kringresande instruktör förknippade med några större arvoden. "Undantaget när jag 1999 var i USA på uppdrag av FIFA (Internationella Fotbollsförbundet). Då fick jag bra betalt, ska jag säga.

"Positivt var dessutom att jag fick ledigt från jobbet när det behövdes. Och därför kunde jag syssla med det jag mest av allt ville. Gunilla arbetade hela sitt yrkesliv som gymnastikdirektör och lärare i franska.

Efter sin karriär blev hon invald i Sveriges fotbolls Hall of Fame.

Även i hemmet handlade mycket fotboll, inte minst samtalen, eftersom Hammarbys fotbollsstjärna Janne Sjöström var hennes livskamrat. Janne avled 2013.

"Efter att Janne avlidit flyttade jag tillbaka till Nyköping. I villa med alla TV-kanaler. "Jag köpte en liten villa, där jag fortfarande bor.

"Mina barn undrar om det inte är dags att flytta från villan till ett annat boende. Kanske har de rätt, jag har själv de tankarna ibland, men det är inte lätt att ta det beslutet... Gunilla har två barn, en dotter och en son. Båda bor kvar inom Stockholmsområdet. I sin villa på Pojkarnas väg i Nyköpings stadsdel Bergshammar trivs hon fortfarande och hon är frisk. Varje vecka sätter hon sig på cykeln för att åka till träning nära Nyköpings centrum, en cykelsträcka på flera kilometer.

"Jag kör inte bil längre eftersom synen blivit sämre. Gunilla är välkänd i bostadsområdet, inte minst bland idrottsintresserade grabbar. Om det är för hennes pionjärgärning inom fotboll framgår inte. Men hon har något annat som lockar några av grannarnas grabbar.

"Jag har alla de TV-kanaler som behövs för att se idrott. Jag missar inte de stora idrottshändelserna. Det förekommer att grabbarna från grannhusen gör mig sällskap framför TV:n.

Text och foto: Roger Stark

Ni som inte har betalat medlemsavgiften, 100 kr, för 2025 bör göra det innan februaris utgång om ni fortfarande vill vara medlemmar. I annat fall kommer ni inte att få Backspegeln och inbjudningar till föreläsningar från och med årsmötet 2026.

Årsavgiften, 100 kr, för 2026 bör vara betald senast 1 april.

Inbetalning via Swish 123 414 0299 eller vårt bankgiro 676-0607. Glöm ej skriva namn och kontaktuppgifter.

Bobban i Världslaget

Men bara Ulla-Britt har SM-guld

"Bobban" och Ulla-Britt sitter på läktaren när Guifdamerna spelar.

Vi som är idrottsnördar av den äldre generationen vet vad tidningen Buster betydde och stod för. Att få sin bild på omslagssidan på denna legendariska tidning måste väl vara lika stort som Jerringpriset är i dag. Eskilstuna har genom årtionden haft många lysande stjärnor. Bo "Bobban" Andersson är definitivt en av de stora. Och han hamnade på förstasidan på Buster. "Bobban" blev elitidrottsman både i handboll och fotboll. Först handboll, men senare utövade han båda sporterna samtidigt med stor framgång. Meriterna inom handboll blev de verkligen stora. En gång utsågs han värdig Världslaget och två gånger blev han vald till Sveriges bäste handbollsspelare. Men han fick även pris som Sörmlands bäste fotbollsspelare. "Ni ska veta att jag tränade väldigt hårt under många år. Hårdare än kanske någon annan under just den tidsperioden. Jag hade också turen att aldrig råka ut för någon större skada," säger han i dag som förklaring till att han blev så bra.

Mångsysslare i Verdandi. Den idrottsliga karriären startade med en blandning av lek och allvar i IF Verdandi. Där fanns bland andra ledaren Allan Holmer, liksom den senare storstjärnan i bordtennis, Kjell "Hammaren" Johansson. "Vi grabbar sysslade med bandy, fotboll, handboll – och pingis. Varje lördag var det bordtennisturneringar. Vinnaren fick en kupong med värde att kvittera ut en korv med mos i kiosken i Fröslunda. Ett toppenpris!

Som 15-åring blev "Bobban" lockad att gå till Guif i handboll. Som 16-åring gjorde han debut i det allsvenska laget. Motståndare var Hellas, ett av de klarast lysande lagen under bland annat 1960- och 1970-talen. Debuten i landslaget kom hösten 1970 och året därpå gjordes drömresan till Japan.

"Otroligt. Resa till Japan, jag som knappast hade varit utanför Torshälla...

Ulla-Britts SM-guld. Vid den tiden, när "Bobban" spelade landskampshandboll, hade redan Ulla-Britt Eriksson och Bo Viktor Andersson träffats. Det var två idrottspersonligheter som möttes. Hon med nyvunnen SM-medalj, något som aldrig Bo Viktor kunde inhämta, en sanning som då och då tas upp hemma vid köksbordet vid Yxvägen i Torshälla.

Guif hade nått fram till SM-finaler både för damjuniorer och herrjuniorer 1969. Tjejerna vann sin final, killarna förlorade.

"Därefter, säger Ulla-Britt, hade vi gemensam fest. Vi kände varandra, men hade inte börjat hänga ihop.

Det var två idrottspersonligheter som alltså hade träffats tidigare, men inte mera än så.

Ulla-Britt var duktig både i handboll och i friidrott. Hon har fortfarande Gökstensskolans skolrekord i längdhopp: 4 meter 72 centimeter. I friidrott tävlade hon för Råby-Rekarne och hade den välkände B-O Eskilsson som tränare. Men senare blev det mera fokus på handboll.

Och för Ulla-Britt och Bo Viktor finns ett speciellt datum. "Bobban" berättar:

"7 november 1970. När min farmor, som också var min extramamma och den fasta punkten i livet, fyllde år. Efter att ha firat farmor möttes Ulla-Britt och jag på restaurang Old Bowler.

Därefter är de ett par.

Skotten i München 1972.

För "Bobban" blev det många resor med handbollslandslaget. Bland många andra var han på OS i München 1972 när terrorister sköt mot Israels trupp och dödade flera ur truppen. Först bestämdes att OS skulle stoppas, men så kom man på annat.

"Det blev samling på Olympiastadion. Jag tror att samtliga aktiva och ledare från alla landslagstrupper var närvarande för att dela sorgen med Israels trupp. Och så bestämdes att låta spelen gå vidare.

Året därpå tappade Guif sin plats i Allsvenskan. Många storklubbar uppvaktade "Bobban", som flyttade till Malmö, där han spelade ett år.

Dubbla sporter från 1979. När han kom tillbaka till Eskilstuna valde han snart att dela sin tid mellan handboll och fotboll. Han var lika bra i båda sporterna.

"Det var då jag var som mest vältränad!"

Många Eskilstunabor, speciellt de som har ett hjärta som klappar för IFK:s fotboll, kommer ihåg fotbollssäsongen 1981. Där finns minnet av kvalet till Allsvenskan i ett dubbelmöte mot Kalmar. IFK hade Lennart "Liston" Söderberg som tränare.

"Bobban" minns kvalet tydligare än de flesta. "Jag nickade i ribban. Hade bollen gått in hade vi gått upp."

Men IFK blev kvar i näst högsta serien och har sedan tappat positioner i seriesystemet.

Just året 1981 utsågs "Bobban" till Sörmlands bästa fotbollsspelare. Då hade han tidigare också hedrats med utnämning i Världslaget i handboll, samt att han säsongerna 1972/1973 och 1976/1977 utsågs till Sveriges bästa handbollsspelare.

Fostrat nya generationen. Nu har Ulla-Britt och Bo Viktor varit tillsammans 55 år. Tvillingarna Linn och Robin, födda 1988, har ju förstås haft goda gener att ta tillvara på när även idrottsintresset fanns på plats.

Linn satsade på fotboll och har representerat såväl Eskilstuna United som Jitex. Linn är sambo med Pontus Axell, som bland annat har spelat handboll med Guif. De bor i Göteborg med barnen Nora och Bella.

Robin satsade på handboll och som pappa nådde han landslaget. Han träffade Jessica Dickfors när hon gick på handbollsgymnasiet i Eskilstuna. Robin är tränare för Guifs damlag och hela familjen kan därför regelbundet ses i Volvo CE Arena. Där är barnen Anna, Olle och Stina vana att springa omkring i sina Guiftröjor. Alla fem bär nu efternamnet Dickfors.

- 1) "Bobban" med tidningen Buster, samt bevis på att han två gånger utsågs till Sveriges bästa handbollsspelare, en gång Sörmlands bästa fotbollsspelare och en gång värdig en plats i Världslaget.
- 2) Handbolls familjen växte. Ulla-Britt och "Bobban" tillsammans med Jessica och Robin Dickfors med barnen Anna, Olle och Stina.

Skyddsänglar kring lille Bo Viktor

Där kärnfamiljen kring lille Bo Viktor borde ha funnits, men som delvis saknades, fanns minst fyra skyddsänglar. Det var hos pappa Knut som Bo Viktor bodde och pappa satt nästan alltid på läktaren när "Bobban" spelade. Knut, 97 år gammal, är dessutom fortfarande en god jaktkamrat i skogen.

En fast punkt var även farmor Gulli. En tredje betydelsefull person var Ingrid Forslöf, tjejtjänare för Ulla-Britt och extramamma till uppväxande "Bobban".

Utan att varken förringa farmor eller Ingbritt har ändå Birgith Kihlström betytt extra, extra, extra för hela familjen Andersson.

Birgith var stjärna inom idrotten och hon dominerade sina specialgrenar som kulstötning och diskuskastning, tog SM-guld i kula. Men handbollen tog mer och mer av hennes intresse i anspråk och vid flera tillfällen blev hon uttagen i landslaget.

Hon kom från Köping och blev stjärna i Guif som firade stora triumfer inom damhandbollen. Mycket tack vare just henne.

Birgith fick även medalj från kommunen för "gagnerik gärning" inom idrotten, samt för ungdomsverksamheten där hon höll stenhårt på att alla som ville, hög som låg, skulle trivas och att ingen skulle stå utanför.

Så kom det sig också att Birgith, som saknade egna arvingar, blev ett med familjen Andersson. Hon nästan bröt samman av heder och glädje när hon erbjöds bli gudmor åt tvillingarna Linn och Robin. Hon blev en engagerad gudmor, som också valde ett faderskap som hon fullföljde med största seriositet hela livet ut.

Birgith finns inte längre hos oss, men hemma hos Ulla-Britt och Bo Viktor finns bland annat hela den samling medaljer som Birgith erövrat. Och så hålls minnet av gudmodern påtagligt kärt.

När TANDY förändrade journalistyrket

Nu rymmer en smart telefon massor av text och bilder. Låt mig förmedla ett speciellt minne från tiden före dessa kraftfulla datorer.

Vi på Eskilstuna-Kuriren hade fått två exemplar av den bärbara datorn TANDY. Sportredaktionen fick den ena. Nu skulle vi slippa läsa in våra referat till tjejen som satt vid en bandspelare på redaktionen. Istället kunde vi skriva som på en skrivmaskin och via telefonledning skicka över direkt till sidmakaren på redaktionen.

En av de allra första gångerna jag använde TANDY var när IFK Eskilstuna spelade kval till fotbollsallsvenskan 1981. Bo "Bobban" Andersson var med på planen. Jag var på plats i Kalmar. Dagen därpå skulle jag se Guif spela handboll i Lund. Det blev en lång bilresa, men det skulle göras.

Nu skulle det visa sig att TANDY hade sin begränsning. Mitt referat från fotbollsmatchen fyllde HELA nya datorns minneskapacitet. Så innan jag fick datorplats att skriva handbollsreferatet Lugi – Guif var jag tvungen få kontakt med dataavdelningen på EK för att "tanka ur" fotbollsreferatet. Två referat rymdes inte.

Hur det gick i kvalet har "Bobban" redan berättat.

Fotnot: Trots sina idrottsliga avtryck har "Bobban" aldrig uppvaktats av Eskilstuna Kommun.

Text och foto: Roger Stark

Föreläsning om Vingåkers Volleybollklubb och sedan match

Helge Stahl

Jonas Bjuhr

Lördagen 8 november hade SIHS en föreläsning av representanter för Vingåkers Volleybollklubb.

Det var Helge Stahl från styrelsen och Jonas Bjuhr (tidigare Pettersson) som höll i samtalet om föreningen. Vi fick också en stunds information inför lördagens match av Lukas Karlsson som är matchcoach för VVK.

KFUM-läraren William G. Morgan i Massachusetts anses vara den som "uppfann" sporten. Att sporten blev till berodde på att man ville ha en sport även för den kalla årstiden. Man ville ha en krävande sport liknande basket men den skulle inte vara utan våld så att ingen blev skadad.

Volleyboll spreds via KFUM över hela USA och år 1900 introducerades sporten i Kanada. Sedan spreds den fort över hela världen och 1902 var det den största sporten på Filippinerna. Till Sverige kom sporten genom olika organisationer som spelade på internationella läger. Estländare som kom till Sveriges under andra världskriget hade med sig kunskap om volleyboll och hjälpte till att introducera den för svenskarna..

1947 skapades Internationella Volleybollförbundet genom förbundet organiserar 35 miljoner spelare i 220 länder. Förbundet framhåller att volleyboll är en av världens största lagidrotter räknat i antal länder där det utövas. Enligt en uppskattning har volleyboll närmare 200 miljoner utövare.

Svenska Volleybollförbundet startade lite senare nämligen 1961, Första gången Sverige deltog i Volleyboll-EM var 1967.

Första världsmästerskapet för herrar var 1949 och för damer 1952. 1964 gjorde man debut i olympiska spelen i Tokyo. 1986 kom beachvolleyboll med i förbundet och var med i OS första gången 1996. I Paralympics har volleyboll varit med sedan 1980.

Det var en informativ föreläsning om volleyboll och särskilt så klart om Vingåkers Volleybollklubb. VVK bildades 1972 efter att Volleybollförbundet flyttat till Vingåker. Föreningen har spelat i flera av serierna som är inom volleyboll men senaste åren har man prenumererat på en plats i Elitserien.

Ett av problemen man hela tiden slåss med är att få tag på internationella spelare som har det där lilla extra som behövs i spelartruppen. Den här säsongen har man två kanadensare i truppen, Ben Traa, passare och Justin Delorme som är spiker. Man hade även en tredje kanadensare på gång som även skrev på för klubben. När han skulle hämtas på Arlanda

meddelade han att han ångrat sig och i stället skrivit på för en tysk klubb. Det blir nu ett ärende för Internationella förbundet att avgöra hur det ska hanteras. Olyckligt att man inte rättar sig efter avtal man ingått.

På damsidan har man tidigare varit framgångsrika men just nu spelar man i div. 3 men hoppas naturligtvis på avancemang.

Vingåker har ett publiksnitt som slår de andra lagen. Vidåkershallen är alltid välfylld när det är match och när vi är där finns det inte en sittplats ledig utan delar av publiken får stå upp. Men det är inga sura miner trots det utan alla verkar nöjda bara man får heja fram sina favoriter.

Lördagens match var mot RIG Falköping som är RiksidrottsGymnasiets eget lag som spelar i elitserien. Eftersom det är ett gymnasielag så var samtliga spelare födda 2007 eller 2008. I matchen vi fick nöjet att se var VVK i förarsätet större delen av matchen och vann till slut med 3 - 0. I andra perioden bjöd RIG på ordentligt motstånd och det setet slutade 30 - 28, man spelar normalt bara till 25. Till bäste spelare i VVK utsågs Henrik Brus efter att han gjort 17 poäng, noterbart är att han är född 2010, alltså bara 15 år. Knappt att han kommer in på barnförbjuden bio.

Text: Kenneth Alsterklev Foto: Sven-Erik Ålund

Kent Karlsson och Lennart Lindh

Värdig hyllning av Kent Karlsson

Precis 50 år efter att Kent Karlsson fått Guldbollen, Aftonbladets utmärkelse till Sveriges bästa fotbollsspelare, samt tre dagar före Kents 80-årsdag hyllades han stort. I ett samarbete mellan IFK Eskilstuna och Sörmlands Idrottshistoriska Sällskap (SIHS) gavs två timmars summering av Kents många år i fotbollens tjänst.

Lennart Lindh, som har ett förflutet som spelare i IFK Eskilstuna, samt är styrelsemedlem i SIHS, hade gjort en gedigen bakgrundsforskning och han svarade för en värdig presentation.

Pojklagsspelaren Kent sparkade fotboll med IF Triangeln, men gick till IFK Eskilstuna 1961 och kom i A-laget året därpå. Sedan rullade bollen vidare både som internationellt erkänd spelare som en högt uppskattad tränarroll.

Som 22-åring tackade han ja till erbjudande från Åtvidabergs FF. "Mina bästa år hade jag mellan 1970 och 1975. Mitt allra största minne som aktiv är från VM i Tyskland 1974. Från början var jag inte förstahandsvalet som mittback, men ändå fick jag spela samtliga matcher. Notera att Åtvidaberg hade åtta spelare i VM-truppen, berättade Kent.

Årets efter VM i Tyskland, 1975, fick han ta emot Guldbollen. Den äkta Guldbollen hade han med sig till Vilsta Sporthotell den här dagen.

Kent återkom till IFK Eskilstuna i slutet av sin aktiva karriär. Sedan fortsatte hans framgångar vid sidan av planen. Han var tränare i 18 olika lag, varav tre år i FC Köpenhamn, vidare ett par år i norska topplag, samt att det under hans ledning blev SM-guld med IFK Norrköping.

Som slutkläm på den värdiga hyllningen kunde ett 80-tal nöjda åhörare stämma upp med Ja, må han leva efter att Lennart Lindh även hunnit läsa upp hyllningstelegrammet från Svenska Fotbollförbundet.

Text och foto: Roger Stark

Kristjan Andrésson – från HK Eskil Pojkar -81 till Rhein-Neckar Löwen

Kristjan började sin idrottskarriär i IFK Eskilstuna som fotbollsspelare. Det var bra organisation och de hade bra tränare. Tränarna hade inte egna barn utan var tränare inte föräldrar som varit tvungna att ta ett ledaransvar. I fotboll blev han så småningom aktuell för A-laget men slutade efter att Roffe Andersson i tidningen Folket skrivit att han var desorienterad på fotbollsplanen. Det kanske inte var hela orsaken till att karriären avslutades, men det är en rolig orsak.

Handboll hade han kontakt med genom pappa Andrés men blev riktig intresserad när man spelade handboll på Nyforsskolan. Då hade man matcher mellan skolorna i Eskilstuna och det var ett bra sätt att väcka intresset för sporten. I klassen gick Andreas Stockenberg som också är en känd handbollsprofil i Eskilstuna även om han inte bor kvar där längre. Kristjan följde med honom till träningar med HK Eskil. Andreas pappa Hasse Leonardsson var tränare i HK Eskil och han hade krav på vad spelarna skulle göra och de var tillsammans med IK City bästa lagen bland pojkar födda 1981.

Kristjan gick senare på handbollsgymnasiet med Classe Karlsson som instruktör. Där gick ungdomar födda 1980 och 1981 så det blev bra matcher och träningar i skolan. GUIF hade ett bra P-80 lag som Eskils P-81 ofta spelade jämnt med.

HK Eskil tog sig till steg 5 i ungdoms-SM för P-80 trots att man var ett år yngre än övriga spelare. Pojkar 81 blir femma i Junior-SM. Trots att man missade finalspelet så blev Kristjan Andrésson utsedd som turneringen bästa mittnia. Förbundskaptenen för Sveriges juniorer tyckte att det var dags för Kristjan att göra ett medborgarskapsbyte. Kristjan får utmärkelsen "Årets Uppstickare" av Södermanlands Sportjournalistklubb.

Fantastiskt, Eskil! Det var rubriken på Rolf Anderssons reportage i tidningen Folket efter att HK Eskils juniorlag gått till final i Junior-SM. HK Eskils förlorade finalen mot Växjö efter att det vid full tid varit 26 – 26. Efter förlängningen stod det 32 – 30 på resultattavlan och det hade vunnits ett silver av HK Eskils Pojkar -81 som nu var juniorer.

Säsongen 00 - 01 gjorde han debut i GUIFs A-lag dit han gick för att komma högre upp i seriespelet. Säsongen slutade med att GUIF kom tvåa efter Redbergslid. Kristjan var tyvärr sjuk i finalspelet men hade ju bidragit tidigare under seriespelet.

Säsongen därpå fick han en Jonesfraktur i en fot och försökte spela och efter sju timmar så gick det inte att stödja på foten. För att rätta till skadan som var precis bakom lilltån så mejslade man bort en benbit från höften och byggde på skadan. Tyvärr så hade inte skadan läkt tillräckligt när han började att träna och spela. Tretton månader efter första skadan var det samma problem igen. Den här säsongen åkte man ut mot Redbergslid i kvartsfinalen. Troligtvis var de andra spelarna för dåliga eftersom Kristjan fick vara med i finalen.

Säsongen 2004 - 05 blev spännande för Kristjan. Tillsammans med några Eskilstunakompisar åkte de till Sebastian Larsson i England för att bo några nätter och samtidigt passa på att se Liverpool – Newcastle i fotboll. När de var i England så ringde pappa Andrés till honom och berättade att Islands förbundskapten hade hört av sig och ville att Kristjan skulle komma till Island så fort som möjligt. Han stannade och såg Liverpoolmatchen men direkt efter den så tog han sig till Heathrow och ett flyg till Reykjavik.

Där fick han börja träna med Islands OS-lag och han fick en bra sommar med OS-handboll. Han var med i landslaget Maj – Augusti och hann spela 13 matcher och göra 10 mål.

Senare samma år gick korsbandet sönder och 2005 beslutade han tillsammans med Dr. Lars Eklöf att han skulle avsluta handbollskarriären. Annars hade det troligen slutat med att han skulle ta sig fram i rullstol från 40-årsåldern.

Efter det började han som ledare både i sport och i arbetet på Rekarne Sparbank. Till att börja med var det mycket räkna sedlar på banken, det här var ju under den tid som det fanns fysiska sedlar och mynt i omlopp. Ledarrollen hade han i 9 år. Det delade ledarskapet bestod av bank 08 – 15 och GUIF 15.45 – 19.

I GUIF började han som assisterande tränare säsongen 2006 - 07 till Kent Andersson. GUIF hamnade på en 11:e plats och fick spela kval mot Västerås/Irsta. Första matchen som spelades i Eskilstuna vann GUIF med 15 mål, returmatchen i Västerås vann Västerås/Irsta med 1 mål och avgörande matchen som spelades i Eskilstuna vann GUIF med 15 mål. Det var mycket diskussioner om att GUIF hade lagt sig i Västerås för att få ett avgörande hemma och få påfyllning i kassan.

Kristjan har haft två personer som han tagit till sig mycket från och det är Sören "Bryll" Eriksson i IFK Eskilstuna och Hasse Leonardsson i HK Eskil. De hade klara mål och överenskommelser med spelarna och det har Kristjan också haft som ledare. Att se individen och ha tydliga värdegrunder har varit viktigt för honom. Likadant att de verktyg man har att tillgå används på ett riktigt sätt. Det man ska prata om är det som är bra och hur man kan göra det bättre. Det som inte varit bra vet man om utan att man behöver diskutera det så mycket. Alla elitidrottare vet vad som gjorts mindre bra.

2016 blev han förbundskapten för Svenska Handbollslandslaget och 2017 spelade man första turneringen som var VM och där kom ett ungt oprövat lag sexa. 2018 spelade laget EM som avgjordes i Kroatien. Där ledde han laget till final, men de förlorade mot Spanien och tog alltså silver. Detta var Sveriges första mästerskapsmedalj sedan OS 2012 och den första EM-medaljen sedan guldmedaljen man tog 2002.

2018 skrev han på som tränare för Rhein-Neckar Löwen i Tyskland. Han började sin tjänst i början av 2019. Han var fortfarande förbundskapten för Sverige men hade bara blivit erbjuden en deltidstjänst som förbundskapten, troligtvis som ett led i förbundets jagande av kostnader.

2020 spelades ett nytt Europamästerskap och till det kom en del spelare ganska otränade. En viktig match spelades mot Portugal och förlorade med 10 mål, något som inte skulle kunna ske.

Han var kvar i Tyskland men avtalet bröts efter mindre än ett år. Det man diskuterade vid anställningsintervjun om att man ska behandla spelarna lika och inte gnälla om allt som ledare bröt man ganska omgående. Man kritiserade Kristjan för att han inte hängde ut de yngre och var elak mot dem. De äldre skulle behandlas med respekt men de yngre skulle man köra med.

Ett litet problem var språket, han fick prata engelska med de flesta eftersom spelarna kom från Balkan, Spanien, Frankrike osv.

Efter att ha varit med familjen i Tyskland ett år flyttade man hem till Sverige igen, mitt i Coviden.

Han blev sportchef i GUIF men med Coviden var det svårt att skapa intäkter. Han ville inte vara tränare igen utan ville i stället ha fokus på att vara med familjen. Han jobbade som konsult i GUIF och hade föreläsningar ute i landet. Han har också varit expertkommentator i Viaplay som precis som GUIF hade en dålig ekonomi, så han valde inte den lättaste vägen.

Nu är Kristjan Arenachef för idrottsanläggningarna i Eskilstuna.

Text: Kenneth Alsterklev Foto: Sven-Erik Ålund

Ordförande har ordet

Samma vecka som Berlinmuren rasade och markerade en vändpunkt i världshistorien bildades vår förening den 14 november 1989. Nu ska vi kanske inte överdriva och likställa dessa två händelser men även små steg kan sätta avtryck i vardagen. Bland grundarna av Sörmlands idrottshistoriska sällskap (SIHS) fanns idrottsprofiler som, Gert Fredriksson kanotist från Nyköping, Ulla Lindkvist orienterare från Flen och Birgith Kihlström handbollsspelare från Eskilstuna – namn som många av er säkert känner igen.

Syftet med föreningen var – och är fortfarande – att vårda och hålla liv i intresset för idrottens historia. Till en början hade vi ett eget kansli! Det sköttes bland annat av Gunnar Morell, som halvtidsjobbade med att skapa ordning och reda i föreningen. När han gick i pension år 2002 försvann kansliet, och sedan dess drivs föreningen helt av ideella krafter, oftast av styrelsen. Flera koppar kaffe och ett genuint intresse för idrottshistorien har varit en stimulans i vårt arbete.

Ett särskilt tack bör riktas till kassören, redaktören och distributören Kenneth Alsterklev. Med Kenneths och de övrigas arbete i styrelsen har vi fått uppleva levande och personliga föreläsningar av legendariska svenska idrottare

Under 2025 kunde vi erbjuda fem föreläsningar där idrottsprofiler delat med sig av sina minnen, vi har också gjort studiebesök på två olika idrottsmuséer. Som grädde på moset har vi också fått se Vingåkers volleybollstolthet i elitserien – och vilken härlig vinst det blev! Sammanlagt har våra evenemang under året lockat 215 åhörare och era uppskattande ord har värmt oss när vi rest kors och tvärs i sörmlandsbygden.

När det gäller medlemsantalet ser det ljust ut: 26 nya medlemmar under året! Totalt är vi nu 265 medlemmar inklusive andra föreningar. Bland nyförvärven hittar vi bl.a sportjournalisten Roger Stark, som redan bidragit med flera artiklar i Backspegeln. Vår eviga utmaning består dock: att locka fler kvinnor och yngre med intresse för idrottshistoria.

När vi blickar framåt vill vi gärna fortsätta leverera evenemang som är lika intressanta som de är underhållande. Men för att lyckas med det behöver vi er hjälp. Så har ni idéer, förslag, drömgäster eller museer ni vill besöka, lämna dem till någon i styrelsen så lovar vi att göra vårt bästa för att förverkliga dem.

Och till sist: glöm inte årsmötet i Eskilstuna tisdagen den 17 mars 2026, efter årsmötet kommer Peter Gerhardsson, tidigare förbundskapten för Sveriges damlandslag i fotboll, intervjuas av Lennart Lindh. Ett mer detaljerat program hittar ni på annan plats i denna tidskrift.

Sven Erik Ålund

Ordförande

